

Simson en Delila; Simsons dood

Thema: Richters
Richteren 16: 4-31

a. Simson en Delila (Richt. 16: 4-21)

UITLEG VAN DE TEKST

Vorige keer is er in de middenbouw vanuit Richteren 14 verteld dat Simson is getrouwd met een vrouw uit Timnath, wiens naam niet vermeld wordt. In dit gedeelte speelt opnieuw een vrouw in het leven van Simson een rol. Anders dan in Gaza (zie Richt. 16: 1-3) wordt nu over liefde gesproken, hoewel Delila waarschijnlijk geen ander soort vrouw geweest zal zijn geweest dan de vrouw uit Gaza. Delila woont in Sorek, een uur ten westen van Zora, de woonplaats van Simson.

De vorsten van de Filistijnen, de stadskoningen van Gaza, Askelon, Asdod, Gath en Ekron gaan naar Delila en vragen om Simson te overreden. Zij willen dat Delila Simson zijn geheim ontfutselt, waar al zijn kracht uit voortkomt. Deze stadsvorsten willen Simson overmeesteren. Om Delila zover te krijgen, biedt elk van de vorsten haar een bedrag van 1.100 zilverlingen aan, dat is ongeveer € 4500,00.

Delila, zo blijkt uit vers 6, veinst niet dat zij wil weten, hoe Simson aan zijn grote kracht komt. Ze vraagt het hem op de man af. Simson zegt dat, als men hem bindt met zeven niet verdroogde zelen, hij zijn kracht kwijt zal raken. De verse zelen zijn gemaakt van dierendarmen. Als die nog niet zijn uitgedroogd, zijn ze sterker. De vorsten, die Delila in een kamer verborgen heeft gehouden, hebben dit gehoord en zijn er stillertjes van door gegaan om de zelen te halen. Delila bindt Simson daar mee. Als zij tegen Simson zegt dat de Filistijnen eraan komen, breekt hij de zelen zoals een touwtje dat

gemaakt wordt van wat overblijft na het hekelen van het vlas. Delila voelt zich bedrogen en vraagt opnieuw naar het geheim van Simsons kracht. Hij zegt haar dat, als ze hem binden met touwen waarmee nog niets gebeurd is, hij zijn kracht zal verliezen. Maar als ook dat door Delila gedaan is en de Filistijnen komen, verbreekt Simson deze touwen als een zwak draadje.

In vers 13 begint Simson over zijn haar. Zijn haren, die in zeven lokken zijn gevlochten, worden op een bepaalde manier gebruikt als inslag in de schering op het weefgetouw dat met een pin werd vastgezet. Maar ook deze list mislukt. Simson neemt het weefgetouw en de pin weg. Delila blijft maar aanhouden en ze zegt dat hij niets om haar geeft, anders zou hij haar zijn geheim wel verklaren. Als Delila zijn liefde voor haar in twijfel trekt, gaat Simson door de knieën en vertelt het geheim van zijn Nazireeërschap: dat zijn haar niet mag worden geknipt.

Weer worden de vorsten geroepen. Delila heeft Simson helemaal in haar macht. Zijn haarlokken worden afgeknipt en Simsons kracht is verdwenen. In vers 20 wordt ons duidelijk dat Simsons kracht niet één of andere magische zaak was, maar hem van de Heere toekwam. Toen dan ook de Nazireeërsgeofte gebroken was, was het gedaan met Simsons kracht, omdat de Heere van hem geweken was. Simson komt in de macht van de Filistijnen. Zij steken hem de ogen uit en brengen hem naar Gaza, de stad waarvan hij eerst de poorten had weggedragen. Zoals vele gevangenen moest Simson de molensteen draaien om het koren te malen. Een eentonig en geestdodend werk.

TER OVERWEGING

Ook in dit gedeelte is de Bijbel een eerlijk boek en vertelt eerlijk wie mensen in zichzelf zijn. Dat zien we ook in de tekening van Simson en zijn handelen met de roeping en gave die God hem had gegeven. Hij speelt met zijn roeping om de liefde van een vrouw te behouden. Deze vrouw, de derde waarover gesproken wordt in de geschiedenis van Simson, wordt zijn ondergang. Salomo spreekt hier over in Spreuken 7. Laten we bij het vertellen van deze geschiedenis niet in allerlei details treden. Maar laat wel duidelijk uitkomen in uw vertelling, dat deze liefde niet naar Gods wil was. Daarom moest het wel verkeerd aflopen. Wie met de zonde speelt, zal door de zonde vergaan. Deze geschiedenis is een illustratie van de waarschuwing dat het beter is de verleiding te vlieden, zoals Jozef, dan haar te weerstaan. Simson had helemaal niet in moeten gaan op de vraag van Delila. Of hij had haar duidelijk te verstaan moeten geven dat hij zijn geheim niet verklaren kon en mocht. Maar Simson denkt wat met haar te kunnen spelen. Zo begeeft hij zich op het hellend vlak. We kunnen niet met de zonde spelen. In eigen kracht kunnen wij de zonde niet de baas, maar wordt zij ons de baas. De zonde is een hellend vlak. Laten we ons niet op die weg begeven. Als Simson over zijn haar begint, heeft hij in wezen zijn strijd al verloren. Nog één stap en hij heeft zich helemaal uitgeleverd. Delila laat niet met zich spelen. Hij moet haar zijn geheim nu eerlijk vertellen. Simson moet dan kiezen tussen zijn roeping en deze vreemde vrouw. En hij is te veel in haar macht om haar bekoring te kunnen weerstaan. Hij heeft gespeeld met de gaven van God. Dat kan nooit ongestraft blijven. Het begon zo mooi in Simsons leven, maar wat loopt het laag af. Wat is het woord waar: 'Wie God verlaat, heeft smart op smart te vrezen.'

b. Simsons dood (Richt. 16: 22-31)

UITLEG VAN DE TEKST

Dit gedeelte begint met de vermelding dat Simson haar weer begon te groeien. Geen toevallige opmerking. De Filistijnen gaan een groot feest organiseren, want Simson, de grote vijand van de Filistijnen, is verslagen en dat moet gevierd worden. De Filistijnse afgod Dagon, een korengod, afgebeeld als half vis en half mens, moet gedankt worden voor deze overwinning. Gezien de vrolijkheid, waarvan gesproken wordt in vers 23, zal er wel de nodige drank aan dit feest te pas gekomen zijn. De mensen worden uitgenodigd met de woorden: 'Onze god heeft onze vijand Simson in onze hand gegeven.' En als het volk hem ziet, loven ze hun god: 'Onze god heeft in ons hand gegeven onze vij-

and, en die ons land verwoestte, en die onzer verslagenen velen maakte!'

Men wordt zo vrolijk en heeft aan het zien van de blinde Simson niet genoeg, men wil dat hij voor hen gaat 'spelen', d.w.z. springen en dansen. De krachtige Simson gaat tot een volksvermaak worden. Men heeft de grootste schik in zijn onbeholpen sprongen. Als Simson een ogenblik met rust gelaten wordt, laat hij zich door de jongen leiden naar de pilaren, waarop de tempel rustte. Leunend tegen de pilaren bidt Simson of God hem nog éénmaal de kracht wil verlenen om zich te wreken voor zijn twee ogen. Letterlijk staat er: voor één van mijn twee ogen. Voor zijn beide ogen acht hij de wraak niet groot genoeg. Na dat gebed en het verkrijgen van de kracht duwt hij de beide pilaren, waarop het dak van de tempel rustte, weg, zodat het gehele gebouw instortte. Door deze daad vinden meer mensen de dood, dan Simson in zijn leven gedood heeft. Zijn familie begraaft Simson in het graf van zijn vader. Twintig jaar heeft Simson Israël gericht.

TER OVERWEGING

We moeten in deze vertelling goed voor ogen houden, dat het ten diepste niet gaat om de persoon van Simson, met zijn geweldige daden, maar om de zaak en de Naam van God. Als er met Simson gespot wordt, wordt ten diepste met de God van Simson gespot. De Heere had immers Simson geroepen en bekwaam gemaakt. Des te zwaarder weegt de zonde van Simson. Door zijn gedrag heeft hij de Naam van de Heere smaadheden aangedaan. Door zijn gedrag heeft hij aanleiding gegeven tot de gedachte dat Dagon werkelijk sterker zou zijn dan de Heere. Maar dat betekent anderzijds ook dat Simsons zaak, ondanks alles wat hij geweest is, Gods zaak is. We weten niet of Simson daar van doordrongen is geweest. Heeft de moeilijke en smadelijke weg die hij moest gaan, hem tot bekering gebracht?

In vers 28 roept Simson de Heere aan met Zijn verbondsnaam. Hij is toch, ondanks alles, de God van het verbond met Zijn volk Israël? Kan Hij dit gespot dan zomaar aan horen? Moet Zijn Naam niet verheerlijkt worden? Moet het dan werkelijk zo zijn dat het lijkt alsof Dagon sterker is dan de HEERE? Simson wil zichzelf wel opofferen. Hij wil daarvoor wel, met vele duizenden, sterven onder het puin. In Hebr. 11 komen we Simson tegen in de galerij van geloofshelden. Zijn naam staat daar niet zomaar, maar geeft blijk van het feit dat er in Simson een gelovige is geweest, ondanks zijn vele gebreken. Juist dit feit geeft licht over zijn levenseinde. Het gaat hier niet om wraak, omdat Simson het verloren heeft. Neen, het gaat om Gods zaak. Daarvoor wil Simson zijn leven verliezen, om het te be-

houden. Door zijn sterven bezorgt Simson zijn volk nog eenmaal de overwinning.

Hierin is Simson, ook al vertoont hij vaak het tegendeel, toch een man die het beeld van Christus draagt. Van Christus Die in Zijn dood alle vijanden van dood, duivel en zonde overwon. Op Hem mogen we de kinderen wijzen. In Hem ligt onze vrij-spraak en redding. Simson sterft met de vijanden, Jezus Christus stierf voor vijanden. Door Zijn dood schenkt Hij het eeuwige leven. In Hem ligt ons behoud. 'Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijn Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven' (Rom. 5: 10).

GELOOFSLEER

- Heidelbergse Catechismus, vraag en antwoord 21. Het ware geloof is een kennen van God en het alleen vertrouwen op Hem. Ondanks alle zonden kent Simson het ware geloof. Daarom staat hij ook in de lijst van de geloofshelden in Hebrëen 11. Zeker aan het einde van zijn leven blijkt dat hij helemaal op God vertrouwt.
- Heidelbergse Catechismus, vraag en antwoord 108 en 109. God wil dat we rein leven. Daarom

wil God dat iedere man zijn eigen vrouw heeft. God wil niet dat een man met meer vrouwen omgaat. De Heere Jezus leert ons dat we al zondigen tegen het zevende gebod als we een andere man of vrouw begeren als we getrouwd zijn.

- Heidelbergse Catechismus, vraag en antwoord 112. God wil dat we altijd oprecht zijn en eerlijk de waarheid spreken. Simson vertelt eerst steeds de halve waarheid. Als hij wel de waarheid vertelt, kost dit zijn ogen. Hij had echter eerder bij Delila weg moeten gaan. Dan had hij het geheim niet hoeven te vertellen. Of hij had haar moeten vertellen dat dit een geheim was tussen God en hem.
- Dordtse Leerregels, hoofdstuk 5, artikel 4, 5 en 6. Gelovigen moeten steeds vechten tegen de vijanden (de zonde, de wereld en de duivel). Zij moeten bidden en waken. Gods Geest wil hen daarbij leiden. Als ze niet waken, vallen ze in zware zonden (net als hier Simson). Maar door Gods genade kunnen ze weerstand bieden tegen de verleidingen. Als de gelovigen in zonden vallen, straft God hen (Simson verliest zijn kracht), soms zelfs heel zwaar. Maar als ze tot inkeer komen en hun zonden belijden, vergeeft God die genadig.

